

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю «Кадрове агентство «Азов Персонал Сервіс» щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 12 Господарського процесуального кодексу України

м. Киї в
22 травня 2013 року
№ 21-у/2013

Справа № 2-25/2013

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича — головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Винокурова Сергія Маркіяновича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Маркуш Марії Андріївни — доповідача,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю «Кадрове агентство «Азов Персонал Сервіс» щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 12 Господарського процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Маркуш М. А. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

У С Т А Н О В И В:

1. Товариство з обмеженою відповідальністю «Кадрове агентство «Азов Персонал Сервіс» (далі — Товариство) звернулось до Конституційного Суду

України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини першої статті 12 Господарського процесуального кодексу України (далі — Кодекс), яка визначає перелік справ, підвідомчих господарським судам України, а також просить роз'яснити, «чи передбачають норми частини першої статті 12 Господарського процесуального кодексу України право на звернення підприємства (суб'єкта господарювання — роботодавців, які використовують працю найманих працівників) з позовами до господарського суду щодо стягнення грошової компенсації за невикористані звільненими, у порядку переведення до них, працівниками дні щорічних відпусток за попереднім місцем роботи».

Необхідність в офіційному тлумаченні зазначених положень Кодексу автор клопотання аргументує неоднозначним, на його думку, застосуванням господарськими судами положень частини першої статті 12 Кодексу, посилаючись на рішення судів загальної юрисдикції (постанова Вищого господарського суду України від 10 жовтня 2012 року у справі № 24/104, рішення господарського суду Донецької області від 14 січня 2013 року у справі № 24/104, рішення Орджонікідзевського районного суду міста Маріуполя Донецької області від 11 вересня 2012 року, від 20 вересня 2012 року, від 25 вересня 2012 року).

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Третьою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 17 травня 2013 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим Законом, виходить з такого.

Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» у конституційному зверненні має зазначатися обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Аналіз конституційного звернення та долучених до нього матеріалів дає підстави для висновку, що автор клопотання не навів неоднозначного застосування положень частини першої статті 12 Кодексу. Відмінність у доданих до клопотання рішеннях судів полягає не у різному застосуванні положень частини першої статті 12 Кодексу, а у застосуванні судами загальної юрисдикції положень нормативно-правових актів різної галузевої належності, а саме: Кодексу, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу законів про працю України, Закону України «Про відпустки».

Суб'єкт права на конституційне звернення не визначив також предмет тлумачення. Частина перша статті 12 Кодексу, яку він просить витлумачити, містить кілька (ряд) пунктів, однак автор клопотання не вказав, які саме з них потребують офіційного тлумачення.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що невизначеність предмета тлумачення унеможлиблює здійснення офіційної інтерпретації положень Конституції України та законів України (ухвали від 5 липня 2011 року № 25-у/2011, від 3 листопада 2011 року № 55-у/2011, від 18 грудня 2012 року № 35-у/2012, від 20 лютого 2013 року № 6-у/2013).

Отже, конституційне звернення не відповідає статтям 42, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим Законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю «Кадрове агентство «Азов Персонал Сервіс» щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 12 Господарського процесуального кодексу України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим Законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ